

Rózsa Boglárka

töredékek

felültél az ágyadon
és azt mondtad, hogy rosszul vagy
mit is tudtam volna csinálni
te fogtad magad és kővé váltál
száz meg száz részed koppant a padlón

összesöpörtelek és kidobtalak a kukába
más is biztosan ezt tette volna
egy darabkát mégis eltettem belőled
oda a muskátli mellé az ablakba
ott fogsz figyelni rám ott fogsz mindig

---

nem tudom, hová írjam fel a nevemet
így sem fognak emlékezni rám
rád még kevésbé, belőled csak
egy apró kavics maradt
bele kellett volna hajítanom téged a Dunába

nagyon késő van, fáradt vagyok
mindig mindig ezt mondtad
majd holnap vagy majd a hétvégén
most megvan, hagyjál pihenni
fájok, meg a fejem is, hagyjál hagyjál

---

kicsi volt már rád az a farmer
nem fért bele a vádliid
jesszusom, de kövér vagyok –
mondtad és egész nap hozzád se lehetett szólni
a *nekem szép vagy* se segített

holnap próba, ne zavarj kérlek
még nem tudom teljesen a szerepem
– és idegesen tekergetted a hajadat
a szád szélére ráragadt a nyál
miközben hangosan mondogattad a szöveged